

N:o 36.

Af herr **Sandquist** om ändrad lydelse af 59 § lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Enligt väglagens 63 § medgifves de väghållningsskyldiga rättighet »besluta, att vägskattens debitering, uppbörd och redovisning må öfverlämnas åt kommunalnämnd, därest öfverenskommelse därom träffas eller åt utsedda förtroendemän». Enligt 59 § af samma lag, mom. d, befinnas de väghållningsskyldiga ännu vara förmenade liknande själfstyrelserättighet i fråga om upprättandet af vägfyrktalslängd. Då det väl torde vara ostridigt, att vida större arbete och ansvar äro förenade med vägskattens debitering, uppbörd och redovisning, än med upprättandet af vägfyrktalslängd, borde rimligtvis de väghållningsskyldiga, som begagna sig af den uti 63 § medgifna rättigheten, jämväl medgifvas enahanda rättighet i fråga om upprättandet af vägfyrktalslängd.

Att kostnaden för vägfyrktalslängd, upprättad af kommunalnämnd eller väghållningsskyldigas förtroendemän, komme att blifva afsevärdt mindre betungande, än hvad nu är förhållandet, det är ett antagande, som icke torde behöfva bevisas.

Den ännu i detta afseende gällande inskränknigen uti den kommunala själfstyrelsen med åtföljande onödigt betungande utgifter vållar därför, att ibland väghållningsskyldiga förefinnes berättigad önskan om sådan ändring af berörda 59 §, att den komme i öfverensstämmelse med 63 § i samma lag.

Frånvaron af denna äskade öfverensstämmelse konstateras på det mest belysande sätt uti lagutskottets välvilliga afslagsutlåtande, n:o 22, sistlidet är med anledning af min då i samma ämne väckta, för litet omfattande motion, n:o 85. Uti nämnda utlåtande heter det bland annat: »Den äsyftade öfverensstämmelsen skulle emellertid 'icke i allo' vinnas genom ett bifall till motionärens förslag.»

Ett tillägg af ofvan antydda innebörd till meranämnda 59 § i syfte att vinna öfverensstämmelse emellan densamma och 63 § i samma lag måste väl därför anses vara nöjaktigt motiveradt.

Med stöd af det nu anförda och med vördsamt åberopande af mitt anförande till Andra Kammarens protokoll den 4 mars sistlidet år, rörande lagutskottets utlåtande, n:o 22, i anledning af min då i samma ämne väckta motion föranlåtes jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att 59 § i lagen om ändring i vissa delar af lagen, angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891, gifven den 20 juni 1905, måtte erhålla följande förändrade lydelse:

59 §.

Vägskatten utgår efter vägfyrek med iakttagande däraf:

- a) = nuvarande lydelse,
- b) =   »   »
- c) =   »   »
- d) =   »   »

e) De väghållningsskyldiga äge dock besluta, att upprättandet af vägfyrektalslängd må öfverlämnas åt kommunalnämnd, därest öfverenskommelse därom träffas eller åt utsedda förtroendemän. Och skall sålunda upprättad vägfyrektalslängd senast före den 1 december vara tillgänglig hos kommunalnämnden i och för behandling, som i föregående moment d) om vägfyrektalslängden stadgadt är. Väghållningsskyldiges härom fattade beslut skall årligen före den 1 november meddelas häradskrifvaren medelst utdrag af vägstämmo-protokollet.

Och öfverlämnar jag åt vederbörande utskott att vidtaga de förändringar, som erfordras, därest motionen vinner utskottets beaktande.

Stockholm den 25 januari 1909.

Carl Sandquist.